

У ЦСПР вшановували Т.Г.Шевченка

12 березня, в Боярці, в приміщенні Центру соціально-психологічної реабілітації населення (директор – Ангеліна Лахтадир) відбулося урочисте вшанування Т.Г, Швченка літературно-музичною композицією «Поет живе в серцях свого народу!...»

Втім, «літературно-музична композиція» – то лише «протокольна» назва заходу. Тому що лише цим вшанування пам'яті Великого Кобзаря не обмежалося. По своїй суті то був урок єднання душі урок пам'яті: в який час ми живемо і ким, власне, є ми – українці... Урок тим більш цінний, що проводили його талановиті народні митці, під час якого вчили своїх земляків любити і пам'ятати...

Тому зрозуміле хвилювання директора Центру Ангеліни Миколаївни, яка й відкриває захід такими словами:

– Тарас Шевченко, відзначення 200-річчя з Дня народження якого сьогодні єднає всю Україну і всіх українців, – це людина, яка присвятила себе до останку українському народові. Найсвятіша мрія поетова – щоб ми з вами жили у незалежній суверенній державі. Щоб в Україні шанувалися українське слово, українська культура, українська історія. Щоб українці були щасливими під рідним мирним небом. Для нашої історії це дійсно унікальний факт, коли саме поет став не тільки символом боротьби за честь, справедливість, незалежність і суверенність, а й став символом всієї України. І я хочу згадати зараз лише один Шевченків рядок: «Обнімемося, брати мої...» Тому що поет закликав нас бути дружніми, любити свою державу, шанувати один одного і своїх предків. І тому сьогодні я всіх закликаю... читати Шевченка, зачаровуватися його пророчими словами, які на сьогоднішній день дуже актуальні.

А настоятель Свято-Покровської парафії протоієрей Дмитрій Присяжний згадав у своєму слові найцікавіші і найзагадковіші як для пересічного українця факти біографії Великого Кобзаря:

– Тарас Шевченко – це дійсно постать і всеукраїнського, і планетарного масштабу. Сталося так, що Богом дані таланти Тарас не закопав в землю. Свого часу вже тоді відомий художник Карл Брюллов був дуже здивований, чому Шевченко так часто малює смерть: Олександра Македонського, Богдана Хмельницького і багатьох інших історичних постатей. На що Тарас відповів: «Тільки в момент смерті можна зрозуміти, наскільки достойно людина прожила своє життя...» Саме ж ім'я «Тарасій» означає «бунтівливий». І це ім'я генетично відповідало суті постаті Шевченка, в якому поєдналися і опришки (один дідусь був в загонах Олекси Довбуша), і гайдамаки (другий дід – учасником гайдамацького руху), і співоча й талановита народна українська душа. Істинно, що рабів до раю не пускають. Тарас був вільним духом. 1 березня ми відвідали Шевченків край. Почали свій шлях з с. Моренці, а закінчили на Тарасовій горі в стародавньому Каневі. І я хочу розповісти вам про такий дивний феномен, про який мені розповів рік тому пан Ляховий – колишній директор музею Шевченка і колишній міністр культури. Коли в 1923 році було вирішено на могилі Тараса замість хреста спорудити йому пам'ятник, вирішили простежити, де ж саме знаходиться труна. Щоб не зачепити її, коли вбиватимуть в землю металеві стержні. Розкопали. Вирішили відкрити труну... Нагадую: це був 1923 рік, а упокоївся Тарас у 1861. Отже, відкрили труну і побачили... нетлінне тіло! Нібито Тарас Шевченко заснув тільки вчора... І ще пригадую один випадок – зцілення на могилі Шевченка хворої дитини, на якій лікарі вже поставили хрест... Одна із ознак святості – це нетлінність тіла після смерті... Може й дійсно колись Тарас Шевченко буде причислений до лику святих... Колись це дійсно станеться. Коли? Коли, як писав сам Шевченко, «оживе добра слава – слава України».

Вже саме оформлення святкової зали стало першим акордом заходу. Адже того дня саме тут була розгорнута виставка

малюнків на тему життєвого та творчого шляху, ілюстрацій до творів поета, присвячена 200-річчю Т.Г.Шевченка: малюнки вихованців Навчально-оздоровчого комплексу Київського військового ліцею імені І.Богуна, картини зі шкіри майстра декоративно-прикладного мистецтва Ніни Михайлівни Знови та роботи боярського художника Володимира Івановича Відеречка. Щодо останніх, то найбільш вдалими сам автор вважає нові роботи, на яких поєдналися полум'яне слово поетове, історичне минуле України та її сьогодення. Це і українець біля розбитого корита на роздоріжжі «Європа – Азія – митний союз – Євросоюз» під величезним годинником, який невпинно відлічує час, і селянин під Олександрійським стовпом з простягнутою в руці шапкою, який не бачить, куди вказує булавою Богдан Хмельницький, і козак-українець під вентилям на газовій трубі, до якого тягнеться рука в перснях-діамантах...

Основу ж власне літературно-музичної композиції становив концерт, підготовлений Народним хором ветеранів праці та дітей війни «Надія» (художній керівник – Людмила Горлінська, концертмейстер – Анатолій Пузир). В програмі концерту прозвучали пісні на слова з поем Т.Г.Шевченка «Причинна», «Тарасова ніч», «Тополя», «Думка». А пісню «Лелеченьки» хор присвятив героям Майдану – «Небесній сотні»...

– Це – абсолютно новий репертуар, – схвильовано коментує почуте боярський поет і художник Андрій Ткаченко, – з якого, без будь-якого перебільшення можна сказати, почнеться нова віха в біографії «Надії». Мабуть, Ви не знаєте, що місце для репетицій – трапезну палату! – надав хору о. Димитрій Присяжний, а перший виступ хору з цією новою програмою відбувся 9 березня саме в Свято-Покровському храмі. Тож подивіться зараз на цих дійсно юних 70-80-річних хористок! Юних душею! Окрилених розумінням того, що їм є задля чого жити!

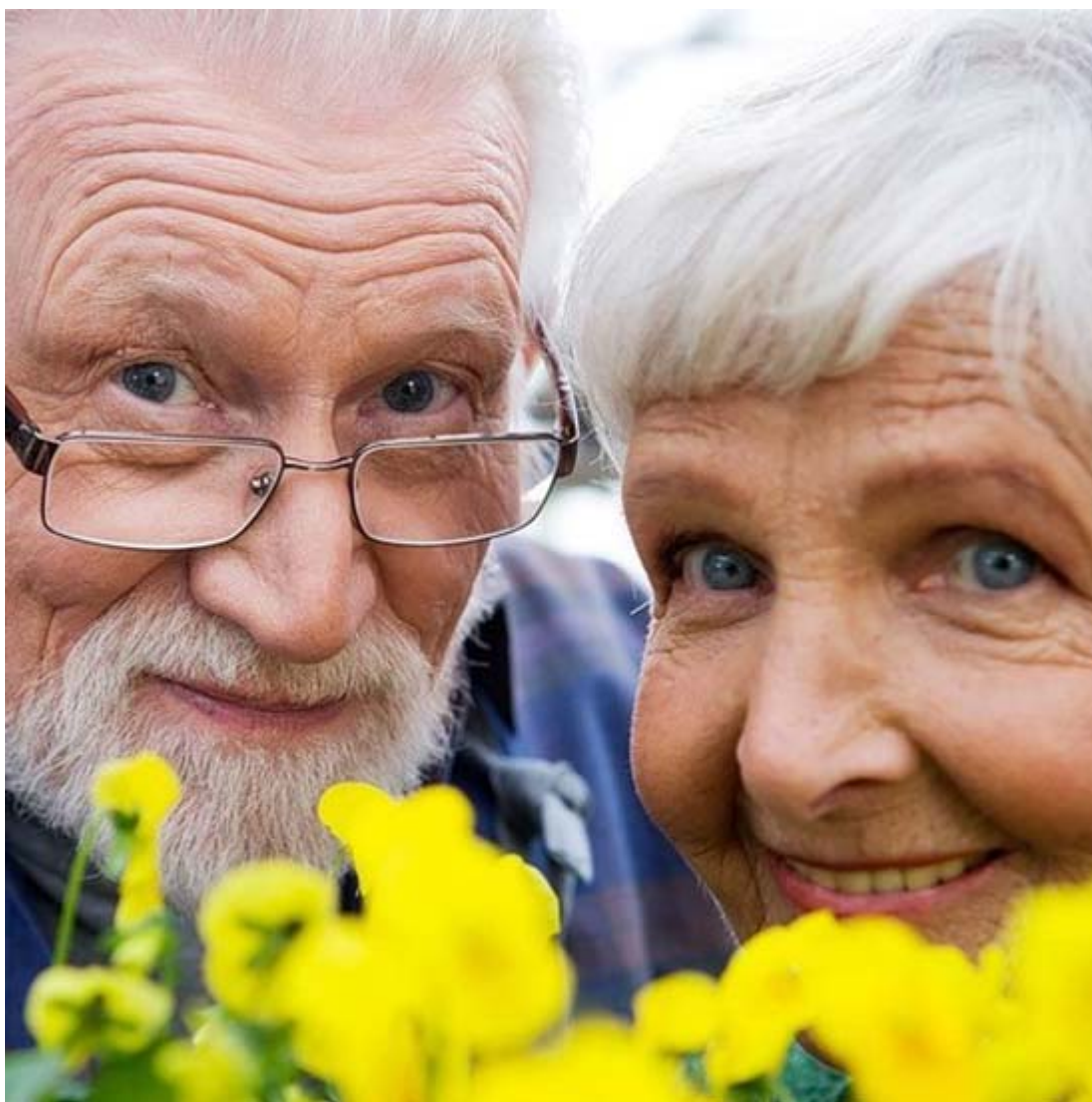
Також в програмі заходу прозвучали вірші Тараса Шевченка у виконанні учениць Боярської ЗОШ №1, Андрія Ткаченка та авторські поезії Володимира Токовенка у виконанні автора. А

справжньою родзинкою заходу став... голос бандури, яка промовляла до присутніх в руках Лілі Коваленко думками Шевченкових «Гайдамак»...

Найпотужніший – фінальний акорд заходу. Тому що звучить «Молитва за Україну», яку всі присутні виконують стоячи...

Радислав Кокодзей

День людей поважного віку

1 жовтня світ відзначає Міжнародний день людей похилого віку,

проголошений Генеральною Асамблеєю ООН, а в Україні це також і День ветерана.

Спеціалісти Києво-Святошинського центру соціально-психологічної реабілітації на початку жовтня 2013 року провели до Дня людей поважного віку експрес-опитування серед дітей, що перебувають на лікуванні у Київській обласній дитячій лікарні. Психолог Оксана Слепова та соціальний працівник Тетяна Чіркова запропонували маленьким пацієнтам продовжити речення.

Моя найближча літня людина: «Це моя бабуся» – вказали більшість опитаних; п'ятеро назвали дідуся найближчою людиною; двоє дітей зазначило, що і дідусь, і бабуся є однаково близькими; одна дівчинка вказала, що прабабуся є для неї найближчою людиною похилого віку.

Ми з моєю бабусяю, дідусем:

- любимо разом дивитися телевізор;
- часто разом ліпимо вареники;
- любимо спілкуватися, довго розмовляти та співати;
- збираємо гриби;
- обробляємо город та ведемо домашнє господарство;
- їздимо на конях;
- граємо в шахи, шашки та карти;
- разом збираємо горіхи;
- любимо гратися в піжмурки;
- живемо весело, в злагоді та дружно;
- любимо разом глядіти за маленьким братиком;
- разом з дідом завжди ремонтували щось, проводили столярні роботи;

На місці моєї бабусі, дідуся я б:

- теж варив би усім їсти;
- частіше приїжджала би до дітей та онуків;
- більше про себе піклувався, беріг себе;
- менше нервувала би та працювала;
- не вживав би алкоголь та не палив би;

- не сприймала б усе так близько до серця;
- не сперечалася б з дітьми;
- не сварилася б зі своїми близькими та не кричала б на власних дітей;
- більше про себе піклувався б;

Проблеми моєї бабусі, дідуся в тому, що:

- вона себе перевантажує роботою та не вміє відпочивати;
- вони хворіють різними віковими та іншими хворобами;
- вона старенька і часто забуває все;
- сама із собою говорить і постійно бубонить;
- дідусь із бабусею постійно сваряться і ображають одне одного;
- сваряться з моїми батьками;
- допізна дивиться телевізор;
- у бабусі болять зуби
- бабуся постійно мене переогодовує;
- вона ховає від мене пульт від телевізора;

Коли я буду поважного віку:

- я теж буду допомагати своїм дітям й онукам, буду частіше до них навідуватися;
- хотілося б, щоб мені було про кого турбуватись;
- буду більше про себе піклуватися;
- не буду втручатися у стосунки дітей;
- не буду ватиму стільки нереальних планів на життя;
- буду їсти мармеладки та дивитись телевізор;
- дбатиму про себе, своїх близьких та домашнє господарство;
- ходитиму на рибалку;
- житиму на фермі та розводитиму худобу;
- буду жити дружно і без сварок зі своєю родиною;
- буду активним, багато бігатиму і не буду палити;
- буду кожний день приїжджати до свого брата;
- буду піклуватися про онуків;

А ось спільне побажання від дітей для всіх бабусь та

дідухів:

«Шановні бабусі й дідухів! Вітаємо Вас з Днем людей поважного віку! Бажаємо Вам здоров'я, щастя, добра та великої пенсії. Бажаємо, щоб Ви ніколи не відчували себе самотніми! Щоб про Вас завжди турбувались Ваші рідні та близькі. Дякуємо Вам за те, що Ви у нас є!»

Соціальні проекти від «А» до «Я»: перші кроки.

З радістю повідомляємо про позитивні результати конкурсу соціальних проектів "Ярмарок ідей", що відбувся ще 13 лютого 2013 року у Києво-Святошинському центрі соціально-психологічної реабілітації населення в рамках Програми підтримки громадських ініціатив Боярської міської ради. Нагадуємо, що громадські активісти оформили свої ідеї в

проекти і публічно презентували їх перед підприємцями та громадою. Перемогу отримав проект “Еко-марафон” (ГО “Центр розвитку громад”). А соціальні міні-проекти отримали фінансову підтримку місцевих підприємців. Розкажемо про два з таких проектів.

Арчаков Андрій Миколайович фінансує проект «Позитивні лісовички» молодіжного клубу «Позитив» (керівник – психолог ЦСПР Оксана Слепова). Метою цього проекту є залучення дітей, підлітків та молоді до корисних справ, а також більш глибоке вивчення історії Боярки. Вже другий рік поспіль члени клубу «Позитив» прибирають чотири пам’ятні місця, що розташовані у боярському лісі. Цього року перші роботи відбулися біля могили невідомого льотчика. Підлітки-«позитивчики» повіривали бур’яни, обрізали із дерев зайві гілки, пофарбували огорожу та пам’ятник, прибрали сміття на прилеглий території, посадили квіти на могилі та біля неї. Приємно, що молоді люди залучили до волонтерської роботи членів своїх родин.

Яременко Людмила Миколаївна оплатила на друге півріччя підписку газет для Боярської бібліотеки №1. Для жителів історичної частини міста це дуже вагома допомога, адже роками вони звикли зазирати до бібліотеки не тільки за книгами, але й за свіжими новинами, за цікавими матеріалами, розміщеними в улюблених виданнях. Тож найближчі півроку на відвідувачів бібліотеки чекають «Урядовий кур’єр»; “Новий День”; “Український Пенсіонер”; “Автосвіт”; “Стежка”; “Здоров’я і Довголіття”.

«Ми тільки почали цю роботу, але перші результати переконують нас, що ми на вірному шляху, – говорить директор Центру Ангеліна Миколаївна Лахтадир, – на жаль, далеко не всі проекти знайшли своїх меценатів, спонсорів, благодійників. Запрошуємо

підприємців і просто небайдужих боярчан до участі у фінансуванні соціально корисних проектів. Нагадуємо, що це можуть бути як кошти, так і різного роду матеріальне забезпечення: транспортні засоби або бензин, призи для дітей-переможців, канцтовари, продукти для кава-пауз та солодких столів тощо.

Мудрі і багаті літами

З жовтня 2012 року до Дня людей похилого віку та Дня ветерана у Києво-Святошинському центрі соціально-психологічної реабілітації населення відбулася святкова зустріч поколінь. В ошатній затишній залі ЦСПР зібралися і ті, кому було присвячено цей захід, і велика кількість молоді, що прийшла привітати старших за віком.

Ведучі – психолог Оксана Слепова та соціальний педагог Юлія Толочко – відкрили свято, розповіли історію його виникнення. Із поважних гостей на святі були Постовенський Анатолій Володимирович, та Дереза Ольга Сергіївна – представник від Боярської міської ради.

Директор ЦСПР Ангеліна Лахтадир висловила щиру подяку та глибоку вдячність сивочолим ветеранам за їх громадянську свідомість, мудрість, толерантність, високу культуру та побажала довгих щасливих років життя у здоров'ї, злагоді, повазі та любові.

Голова Києво-Святошинської районної ветеранської організації Анатолій Постовенський у своєму виступі наголосив, що слова

«похилий вік» вже давно треба замінити на «поважний вік», побажав здоров'я, поваги, активної участі у громадському житті.

✘ Співробітники Центру підготували дуже цікаву і нестандартну програму. Діти та люди поважного віку заздалегідь приготували щирі побажання один одному, написавши їх на пелюстках паперової квітки.

Цікавими були майстер-класи від старшого і молодшого поколінь. Учасниця клубу «Позитив» Каміла Мусаєва організувала 2 команди. Старші навчали дівчаток в'язати гачком, а молодші ознайомили їх із мистецтвом квілінгу.

Цікаву вікторину для гостей підготувала спеціаліст із зв'язків з громадськістю ЦСПР Ольга Ковчан. Питання стосувалися водночас понять з нашого минулого (підвода, ночви, керогаз, копірка) та сьогодення (ноутбук, флешка, диск, смартфон). Цікаво, що слова залюбки відгадували люди різного віку. Тож, як бачимо, відстань між поколіннями зазвичай перебільшується.

Концертну програму для ветеранів підготували вокалісти, вихованці Боярського будинку культури та дитячої школи мистецтв. Танцювальні номери були від діток Боярської ЗОШ № 2. Гру на гітарі продемонстрували Софія Дакшина та її керівник Володимир Вишняк (будинок творчості молоді «Оберіг»). До сліз схвилювала своїм співом Мар'яна Слепова. І, звичайно, всі присутні в залі були вдячні Боярському народному хору ветеранів війни та праці «Надія» (керівник Любов Рачинська), які запалили гостей жартівливими піснями, вразили своїм співом, подарували хороший настрій.

✘

Дякуємо за участь у заході керівників студій та колективів Л. Рачинську, Н. Горенко, В. Балик, В.Вишняка, В.Бондарєву, Т.Ковальчук. Особлива подяка членам молодіжного клубу

«Позитив» Дзюбенко Олені, Мусаєвій Камілі, Журбас Оксані, Юхименко Роману. Свято вдалося!

Екскурсія жіночого клубу “Затишок”

1 жовтня 2102 року в усьому світі відзначається Міжнародний день людей похилого віку та День ветерана. Традиційно Києво-Святошинський центр соціально-психологічної реабілітації населення проводить до цього свята низку заходів. 28 вересня Києво-Святошинський ЦСПР влаштував нашим шановним членкиням жіночого клубу «Затишок» чудову екскурсію до Феофанії.

Жінки відвідали жіночий монастир Святого Пантелеймона, цілющі святі джерела (Пантелеймона і “Сльози Богородиці”), купіль, де мали змогу набрати святої водички. А потім усі разом

перемістилися до парку-пам'ятнику садово-паркового мистецтва "Феофанія", де жіночки мали змогу із задоволенням прогулятися, насолодитися природою, чарівною красою незвичайного парку, поспілкуватися одна з одною і, звичайно, поспівати душевних пісень.

А наступного дня жінки відвідали з екскурсією фотовиставку за проектом «Позитивний погляд-2012», що реалізовувався силами молодіжного клубу «Позитив». Літнім людям було надзвичайно цікаво поглянути на нашу рідну Боярку молодими очима своїх нащадків. Попереду ще одне свято, що матиме саме таку ідеологію – «зв'язок поколінь». Слідкуйте за нашими подальшими публікаціями.

